

currēs aliud a forte esset homo: ergo patet q̄ tam in affirmatiua q̄ in negatiua propositio exceptiua in qua dictio exceptiua negatur non cōuertitur.

¶ Tercio est notandum q̄ p̄ positiones exceptiue simili- liter et exclusiue et redupli- catiue habent difficultatē

in suis conuersionibus non soluz ra- tione sine categorico eumatum a quib⁹ denominantur exclusiue vel excepti- ue vel huiusmodi vel etiam quia tal- les affirmatiue sunt de modo vel mo- dales. Et illarum de inesse: quedam sunt de presenti: quedam de preterit- o: et quedam de futuro.

Ideo ratione huius habent plures speciales difficultates: sed non est in- tentionis presentis has difficultates pertractare: quia spectat ad tractatū- tum de cōuersionibus propositionū- modalium et etiam de inesse. Et hec de exceptiuis dicta sufficiant.

notāda q̄ hinc
pure categorico
aris vel idē
non conuertit
a siue affirma
qua dictio exce
uerit. omnis
ris vel indefi
is: et ideo nec
hā exceptiua
ā supi⁹ dictā.
ceptiua modis
equi: non ois
rrit: ergo ali
forte non ē ho
currēs nō est
a antecedens
uo cōsequēs
ssent duo ho
rrēs et pla
d a forte vel
nim anteces
ta disunctis
t vel omnis
rrit: et tamē
quia omne
t forte ē ho
t homo ali
rēs est: pla
ui tamen est
et. Sicut
in affirmati
egatur: ut nō
tem nō currit
aliud a forte ē
d currēs est
a antecedens
uo cōsequēs
solus fortes cō
rreret: tūc enī
quia illa dī
tes non currit
a forte currit
lent: et tamen
en: quia nullū

